

حکایت مسافر بین راهی و رانندگان همچنان متخلف

برخلاف قانون ۵۰درصد ظرفیت اتوبوس، سوارکردن مسافر خارج از پایانه ادامه دارد

تکتم جاوید

هشدارهای مسئولان بهداشتی وزارتخانه در روزهای اول شیوع کووید ۱۹ حامل این خبر بود که حمل‌ونقل عمومی عامل ۲۶.۵درصد انتقال کرونا در کشور است و ترمینال‌ها و پایانه‌های مسافری، ایستگاه‌های اتوبوس، تاکسی‌ها و داخل وسایل نقلیه، مکان مهم بر خورد مسافران با این ویروس

● مسافر بین راهی معنی ندارد

رضا دانشجوی دندان پزشکی دانشگاه سمنان است و باوجود تعطیلی کلاس‌های عادی به‌دلیل اینکه شیفت دارد باید در این مسیر در رفت‌وآمد باشد. او از نمونه‌های تخلف رانندگانی یاد می‌کند که توجهی به پروتکل‌های بهداشتی ندارند؛ «قبول دارم که نمی‌توان تردد اتوبوس‌های بین‌شهری را به‌طور کلی حذف کرد اما بسیاری از آنان هیچ توجهی به رعایت آن داخل اتوبوس ندارند و گاهی تا وقتی سروصدای مسافری بلند نشده، مسافر بین راهی سوار می‌کنند؛ درحالی‌که در این شرایط سخت مسافر بین راهی معنایی ندارد.»

گلایه خواننده دیگر روزنامه هم به این وضعیت اشاره دارد؛ «گاهی راننده قانون‌مدار هم پیدا می‌شود اما اغلب آن‌ها مانند روزهای قبل و با تقاضای مسافر بین راه، تعداد دیگری را به جمعیت داخل اتوبوس اضافه می‌کنند.»

مسافر دیگری که از بی‌توجهی برخی راننده‌ها به‌شدت ناراضی است، می‌گوید: «کافی است برای خریدن بلیت وارد سایت بشوید. می‌بینید که بلیت‌ها با نیمی از ظرفیت فروخته می‌شوند که نشان می‌دهد پروتکل‌های بهداشتی را رعایت می‌کنند اما وقتی به پایانه مسافربری امام‌شاه(ع) مراجعه می‌کنید، راننده پس از سوار کردن مسافرهای اینترنتی، بیرون از پایانه یا زیر پل سیدی توقف می‌کند و تا پرشدن همه صندلی‌ها حرکت نمی‌کند.»

وی درباره میزان کنترل و نظارت سازمان بر اتوبوس‌های بین‌شهری می‌گوید: ما متصدی و مجری قوانین در محدود داخل پایانه هستیم و نظارت‌های بیرونی به اداره کل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان و انجمن صنفی شرکت‌های مسافری بر مشهد مربوط است.

کاظمی درعین حال پلیس‌راه باغچه(ملک‌آباد) را محل کنترل اتوبوس‌ها اعلام می‌کند و ادامه می‌دهد: بااینکه دستورالعمل حمل مسافر در ایام کرونا ۵۰درصد است، قبول داریم که بسیاری از راننده‌ها مسافر خارج از پایانه سوار می‌کنند؛ قصد ما در پلیس راه باغچه، کنترل دوباره سرویس‌ها و تعیین تکلیف آن‌هاست.

● شرکت‌های مسافری ۷۰ تا ۹۲ درصد متضرر شدند

انجمن صنفی شرکت‌های مسافری بر مشهد اما برخلاف سازمان پایانه‌ها نقش مهمی در کنترل، نظارت و تعیین خدمات‌دهی اتوبوس‌های مسافری دارد. محمدحسام آسیابان، دبیر و عضو اصلی هیئت‌مدیره این انجمن، است. اول از همه به‌سراغ میزان خسارت‌هایی می‌رود که در یک‌سال اخیر به شرکت‌های مسافری و راننده‌ها وارد شده است؛ «با شیوع کرونا از جمله صنف‌هایی بودیم که به‌شدت آسیب دیدیم، به‌طوری‌که بین ۷۰ تا ۹۲درصد زیان کردیم و تاکنون هیچ کمکی ازطرف دولت به شرکت‌ها پر داخت نشده‌است. باوجوداین چند هزینه دیگر هم به ما اضافه شد. یکی رعایت پروتکل‌های بهداشتی بود و دیگری فاصله‌گذاری اجتماعی که اتوبوس‌ها را ملزم می‌کرد با ۵۰درصد مسافر تردد کنند. برای نمونه اتوبوسی با ۴۴ نفر ظریت باید ۲۲ مسافر داشته باشد و اتوبوسی با

۲۵ نفر ظرفیت ۱۲ مسافر.»

«اگر راننده تأمین باشد مسافر بین راهی سوار نمی‌کند، آن هم در شرایطی که خودش در معرض بیماری است، هزینه مایه ۳۰ میلیون تومان قسط اتوبوس دارد و باید با نیمی از ظرفیت هم حرکت کند.» آسیابان روش‌های کنترل تخلفات را یادآور می‌شود که از کنترل در پایانه تا نظارت در پلیس‌راه باغچه، درج در پرونده و ثبت جریمه متغیر است؛ «در پلیس‌راه ملک‌آباد کانکسی قرار دارد که موارد را کنترل می‌کنیم و در مدت شیوع کرونا تخلف اضافه مسافر هم به آن افزوده شد.»

● جریمه تخلف اجرا می‌شود

دبیر این انجمن از تخلف فراوان راننده‌ها در دوران همه‌گیری کرونا می‌گوید؛ «ماه‌های نخست تخلف زیاد بود. بر همین مبنا با حوزه قضایی هماهنگ کردیم و در نوبت اول ۲ روز، در نوبت دوم ۹ روز و در نوبت است، ۲۷ روز اتوبوس در پارکینگ ترمینال می‌ماند.»

وی روش دیگر کنترل و ثبت تخلف را معرفی راننده به کمیسیون ماده ۱۱ اداره کل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان اعلام می‌کند و ادامه می‌دهد: گزارش تخلف به این کمیسیون ارسال می‌شود. تخلف در مرحله اول تذکر و توبیخ دارد، مرحله دوم یک تا سه ماه و در مرحله سوم یک سال دقت‌رچه ثبت ساعت و کارت هوشمند راننده لغو می‌شود و شخص می‌تواند در گردونه حمل‌ونقل سرویس دهی کند. باوجود تماس‌های مکرر با یکی از اعضای کمیسیون ماده ۱۱ موفق به ارتباط گیری نشدیم اما تاجایی‌که آسیابان به‌خاطر دارد از تاریخ ۲۲آذر که محدودیت‌ها اعمال شد، حدود ۳۰راننده بر این اساس جریمه شده‌اند.

به گفته او به‌دلیل کاهش ناوگان اتوبوس‌های بین‌شهری، امکان پیاده کردن مسافر در میانه مسیر وجود ندارد؛ به همین سبب انجمن صنفی شرکت‌های مسافری بر اساس تبصره ۹ ماده یک ضوابط حمل‌ونقل مسافر، برای مسافر بین راهی بلیت صادر می‌کند و تعداد و مشخصات در صورت وضعیت ثبت می‌شود.

وی تخلفات راننده‌ها را می‌پذیرد اما مسافران میان راه را هم مقصر دیگر این ماجرا می‌داند؛ «با کاهش ۵۰درصدی مسافر در پایانه و کنترل سلامت مسافران در سامانه «ماسک» وزارت بهداشت همه تلاش خود را برای حفظ سلامت مسافران انجام می‌دهد اما وقتی مسافری به‌جای آمدن به پایانه دور میدان می‌ایستد، راننده هم انتخابی جز سوار کردن او ندارد.»

آسیابان ادامه می‌دهد: همه کنترل‌ها در دست دولت و مسئولان نیست. وقتی یک مسافر برای جان خودش ارزش قائل نیست، حق آن‌هاایی را که در سامانه بلیت خریده‌اند، پایمال می‌کند. به گفته دبیر انجمن صنفی شرکت‌های مسافری بر مشهد، شماره‌های تماس مسئولان در اتوبوس‌ها درج شده است و مسافران می‌توانند موارد تخلف راننده را اطلاع دهند تا به‌سرعت رسیدگی شود؛ شبیه موردی که مسافر مسیر مشهد-گرگان انجام داد و تماس او با انجمن صنفی باعث شد مسافر بین راهی که کنار او نشسته بود، در اولین ایستگاه پیاده شود.

شهرکار

روزنامه شهرامید وزنگی

شنبه ۲۲ بهمن ۱۳۹۹ ۲۴ شهریور ۱۳۹۹ شماره ۳۳۳۳

SHAHRARANEWS.IR

۰۴

↓

خانه

تکتم جاوید

t.javid@shahraranews.ir

تعجب نکنید اما تصمیم برای ازدواج، آسان‌ترین کار است وقتی همه شما را به تاهل تشویق می‌کنند و در مقابل به محض اینکه

از طلاق حرفی بزنید، مسسیر پر پیچ‌وخمی را

رو به رویتان می‌گذارند که فقط منصرفتان کنند. از همه مقدمات ازدواج، تعیین مهریه، از مهم‌ترین‌هاست که سهل گیرانه‌ترین موضع را درقبال آن داریم اما در جریان طلاق، بیشترین اختلاف نظر ها را برای ا زوج‌ها به همراه می‌آورد؛ از بخشیدن مهر و آزاد کردن جان زن تا حبس کشیدن مرد.

مهری که قرار بوده هدی باشد، به عاملی برای سنگ‌اندازی یا آزار دادن دیگری تبدیل می‌شود. روال موجود در جامعه همین است اما مسئولان و بزرگان قانون گذاری کشور گاه‌گاهی به‌سراغ تصویب عجولانه قوانینی برای کسب همان مهریه‌ای می‌روند که جز یک مانع تراشی برای زنان نیست. طرح تازه مجلسی‌ها این بار از مهریه پنج‌سکه‌ای می‌گوید که بیش از آن زن‌اندازی ندارد و اصرار دارند به‌زودی در صحن علنی مجلس تصویب کنند؛ درحالی‌که حقوق‌دانان نه تنها تأییدش نمی‌کنند، بلکه هم‌راه‌دورندش را بلندنهم از آسیب‌هایش برای فرار مردان از دین و از بین رفتن حداقل ضمانت اجرایی می‌گویند.

● مدت‌هاست در استان، زندانی مهریه نداریم

دلیل مهم کمیسیون قضایی مجلس از طرح‌ها و قوانین این چنینی، کاهش آمار ورودی مردان به‌دکار مهر به زندان‌ها عنوان شده است، درحالی‌که مهر به گفته یک حقوق دان «دست کم در خراسان به‌طور غیر رسمی و از دوره ریاست پیشین حدود دوسالی است که مردی به‌دلیل شایکت مهریه همسرش به زندان نمی‌رود.» سیاوش هوشیار حسینی وکیل پایه یک دادگستری و مدیر مسئول پایگاه خبری «اختیار» است. او در ادامه سخنانش تأکید می‌کند: «ماجرای این قرار است که در حقیقت یک مصلحت‌سنجی در راستا صورت گرفته است. این در حوزه قانون با عنوان «قانون مطرود» مطرح است، یعنی قانون وجود دارد اما دادگستری به‌عنوان مجری، آن قانون را که خلاف مصلحت است، نادیده می‌گیرد و نشانه‌ای از این است که نیاز به اصلاح دارد.

وی درعین حال این نکته را یادآور می‌شود: زندانی نشدن مردان به‌معنی شانه‌خالی کردن از بار دین نیست؛ زیرا در ماده ۱۲نحوه اجرای محکومیت‌های مالی گفته شده است که هر کس مدیون بود و حالت تنگدستی او ثابت نشد، بازداشت خواهد شد.

روزی روزگاری تعهد آمده‌ها به زندگی مشترک و هدفشان از ازدواج به گونه‌ای بود که به رفتن بایلاس سفید به خانه بخت و بیرون آمدن از آن با مرگ اعتقاد داشتند و آن زمان‌ها بود که رسم «مهریه را کی داده و کی گرفته» رواج داشت. اما سال‌هاست تاریخ انقضای این رسم به‌سررسیده و برخی خانواده‌ها میزان مهریه را برپایه زمان

«قدکشان» تعیین می‌کنند. هوشیار حسینی مردانی را که به هر مهریه‌ای تعهد می‌کنند در این ماجرا مقصر می‌داند. او می‌گوید: به این نمونه توجه کنید. وقتی یک پسر بیست‌ساله تعهد می‌کند که هزار سکه مهریه بدهد، دو حالت پیشتر ندارد. یا بر مبنای همان معیار عرفی «کی داده کی گرفته» به هیچ وجه، قصد پرداخت مهریه را ندارد که خود «قصد» از شرایط اساسی صحت معاملات است و وقتی قصد پرداخت ندارد، معامله صحیح نیست. وجه دیگر این است که آن فرد نمی‌داند هزار سکه و پرداخت آن یعنی چه، که یعنی کفایت عقلی ندارد. اگر مردان و زنان را در آغاز ازدواج برای تعهداتی که کاغذ آن را امضا می‌کنند، توجه کنیم، درگیری‌های طلاق کمتر خواهدشد.

● طرح ۵سکه مبنای عرفی جامعه را تغییر

نمی‌دهد وی البته ارائه طرح‌های شتاب‌زده و بدون مطالعه دقیق را هم مرد قبول حقوق دانان نمی‌داند و اضافه می‌کند: مشاهده

ماجرای مهریه از سکه افتاده

روایت شهرآرا درباره ورود مجلس به موضوع مهریه؛ مسئله‌ای که مخالفان و موافقان سرسخت خود را دارد

● سرنوشت مهریه از وجه تا سکه

مهریه واژه‌ای تازه یا قانونی امروزی نیست. شاید تصور نمی‌کردید که عمر آن به حدود ۱۷۰۰سال پیش از میلاد مسیح و قانون حمورابی برسد که جزئیات طلاق و شرایط آن را ذکر کرده بود. از زمان‌های دور تاکنون، مهر یا کابین به اموال باارزشی چون پول و جواهر تعلق می‌گرفت؛ زیرا بنا بوده است مهریه دارای قیمتی باشد و بر ارزش آن افزوده شود. مهریه باتوجه‌به پایگاه اقتصادی و اجتماعی، عرف، مکان و موقعیت جغرافیایی متغیر و از آیین، شمعدان و یک جلد قرآن آغاز می‌شد و به وجه نقد و ملک می‌رسید. در ۱۰۰سال اخیر که پای

وجه نقد بیشتر به معاملات باز شد و ارزش پیدا کرد، مهریه‌ها نیز به‌سوی عدد و رقم متمایل شدند، به‌طوری‌که از سال ۱۳۰۰ به بعد، وجه نقد به‌شکل غیررسمی اما عرفی به‌عنوان مهر توافق می‌شد. آن سال‌ها مهریه از مبالغ چند هزار تومان آغاز می‌شد تا جایی‌که در دهه ۴۰ به حدود هزار تومان رسید.

به این دلیل که وجه نقد ارزش خود را از

دست می‌داد به‌تدریج از دهه ۵۰شسمی،

طلا به قباله ادواج وارد شد و از دهه ۶۰

سکه بهار آزادی، جای ثابتی در مهریه‌ها

عملکرد این مجلس نشان داده که در بیشتر موارد ارائه طرح‌ها براساس حساسیت‌های جامعه بوده، درحالی‌که به‌هیچ‌وجه به‌طور دقیق کارشناسی نشده و گاهی پر از اشکال است.

هوشیار حسینی با اشاره به تصویب ضمانت اجرایی ۱۱۰سکه در سال ۹۱ می‌گوید: آن زمان مردم تصور می‌کردند که نمی‌توانند بیش از این میزان مهریه تعیین کنند، درحالی‌که هدف آن، ضمانت اجرایی بازداشت بود. چون در تعهدات مالی، دولت نمی‌تواند مداخله و محدودیتی تعیین کند. معنی آن طرح این بود که اگر مردی ۱۱۰سکه را پرداخت نکرد، زندانی می‌شود اما اگر ۱۱۰سکه را پرداخت کرد و توان بیش از آن را نداشت، زندانی نخواهد شد. طرح پنج‌سکه هم همین است. این طرح‌ها نمی‌توانند مبنای عرفی سکه را در جامعه تغییر یا کاهش دهند.

به عقیده این حقوق دان در شرایط کنونی، طولانی‌شدن مسیر طلاق و قراردادن مراحل مختلف برای منصرف کردن زوجین کار درستی نیست و باعث می‌شود پرونده‌های زیاد که درخواست آن، رعایت حق زنان و اتخاذ «بر مبنای عنوان «کراهت زوج» اگر زن از حقوق مالی خود صرف‌نظر کند، می‌تواند طلاق بگیرد اما این روزها طلاق گرفتن کار سختی است. اکنون وضعیت دعاوی خانواده خیلی اسفناک است. شش‌ان احترام زوجین آن قدر لگدمال می‌شود تا حکم طلاق جاری شود.»

● مانع تراشی برای طلاق و آغاز پرونده‌های مجرمانه دیگر

«مسئولان تنها راه کاهش آمارهای وحشتناک طلاق را سنگ‌اندازی در روند آن می‌دانند.» مدیرمسئول پایگاه خبری «ختیار» در توضیح این جمله ادامه می‌دهد: سه یا چهار سال پیش فرایند طلاق توافقی یک روز کاری بیشتر طول می‌کشید اما این روزها وقتی هر دو طرف نیز بر سر طلاق به توافق رسیده‌اند، دست کم سه ماه باید معطل بمانند. در صورتی‌که درخواست طلاق یک‌طرفه باشد یا چالش بین زوجین وجود داشته باشد، حدود دو سال طول می‌کشد. در این مدت بارها توهین، ضرب‌وجرح، خیانت و مسائل اخلاقی پیش می‌آید. یعنی به‌ازای یک پرونده طلاق که مانع از به‌نتیجه‌رسیدن آن می‌شویم، چند پروند دیگر ایجاد می‌شود که آسیب اجتماعی به همراه دارد. وی تأکید بر چند و چون مهریه یا اجباری‌شدن جلسات مشاوره پیش از طلاق را مردود می‌داند؛ زیرا معتقد است این جلسات و سخت‌گیری‌هایبدقیل از ازدواج صورت بگیرد؛ «اگر به‌دنبال تحکیم بنیان خانواده هستیم، نباید بگذاریم زن و مردها با مشکلات رفتاری و اخلاقی با یکدیگر ازدواج کنند نه اینکه بعد از ازدواج تلاش کنیم آن‌ها را در زندگی بدون تفاهم و پر از درگیری نگه‌داریم.»

نمی‌وکیل دادگستری، رسانه ملی را هم در این

پیدا کرد. اما این جایگزینی، اختلافات و درگیری‌های زیادی را سبب شد؛ زیرا هرگز قیمت سکه ثابت نماند، به‌ویژه در سال‌های اخیر که رشد نگران‌کننده‌ای داشته است. نتایج تحقیق مرکز مطالعات جمعیتی آسیا و اقیانوسیه در سال ۱۳۸۷ بین بیش از ۱۲۰۰ زن و مرد متأهل بین ۱۸ تا ۴۰سال در حدود ۱۲ استان ایران نشان داد میانگین مهریه بنا به گفته زنان ۳۵۰سکه طلا و به گفته مردان ۲۶۰سکه طلاست. نتایج پژوهش از رشد سریع میانگین مهریه در دهه ۱۳۸۰ گواهی می‌دهد؛ درعین حال از مهریه‌های چند هزار تایی همچون سال تولد گفته شده است.

● بدهکاران مهریه را می‌زدند! شدند

مهریه‌ها که سکه‌ای شد و تابع نوسانات بازار، ارزشی فراتر پیدا کرد و تعداد مردانی که از عهده پرداخت آن بر نمی‌آمدند، روز به روز بیشتر شده و به‌دنبال آن، راهی زندان شدند. بنابر آمار سیداسکدا... جولای، رئیس ستاد دیه وقت کشور، در سال ۱۳۹۰ حدود ۲۰هزار شوهر زندانی در حبس بودند. نگرانی از این تعداد مرد زندانی، مسئولان را بر آن داشت که تحت‌قانون حمایت از خانواده سال ۱۳۹۱، ناتوانی در پرداخت

امر متهم می‌داند و تأکیدی می‌کنند؛ فیلم و سریالی که می‌گوید وقتی دختری به در خانه‌اش آش آورد، به این معنی است که به مارت بگو برود خواسنگاری او، یعنی فرست سزاری درباره سهل گیری در ازدواج. این روزها طلاق دیگر باسواد و بی‌سواد، ثروتمند و فقیر، نمی‌شناسد و همه گیر شده است؛ پس باید به قبل از ازدواج توجه کرد.

● بیابانی‌ای برای یادآوری حقوق پایمال شده

دلیل مهم مسئولان ارائه‌دهنده این گونه طرح‌ها و لوایح این است که «زنان جای به‌زکار است، نه به‌دکار و با افزایش سرسام‌آور قیمت سکه، مردان باید خارج از زندان کار کنند تا بتوانند مهریه را بپردازند.» درحالی‌که زنان را در گرفتن طلاق، دچار درس‌های تازه می‌کنند. زانی که نه حق طلاق دارند، نه بشوئنه مالی و نه حتی توان وادار کردن مرد برای پرداخت مهریه. چون روش‌های قانونی و غیر قانونی

زیادی برای فرار از دین وجود دارد؛ ارائه طرح از سوی مجلسی‌ها صدای اعتراض فعالان حقوق زنان را درآورد و باعث شد بیش از ۵۰۰هزار زن، پان بیابانی‌ای را امضا کنند که درخواست آن، رعایت حق زنان و اتخاذ راهکارهای عادلانه برای حل مسئله مهریه را یادآوری می‌کرد. در بخشی از این بیابانه آمده است: «پیش از تصمیم‌گیری درباره قانون مهریه و محدود کردن آن، باید برای مشکل فرودستی اقتصادی زنان و فقدان تسنای حقوقی زن و مرد در قرارداد ازدواج چاره‌اندیشی شود.»

در بخش دیگری از این بیابانه آمده است: «صحت از راهکارهای احتمالی همچون حذف مجازات حبس برای پرداخت نکردن مهریه، تبدیل مهریه از یک تعهد عدم‌المطالبه به‌قراری عندالاستطاعه و کاهش سقف آن شده است. چنین راهکارهایی اگر چه ممکن است به‌طور موقت از مشکل برخی مردان بکاهد، چون اقتضات زمانه و شرایط اجتماعی نادیده گرفته شده است و ضمن آن حقوق نیمی از جامعه اشکارا پایمال می‌شود، نمی‌تواند راهکارهایی ماندگار و مؤثر باشد و بدون تردید آسیب‌های متعددی از پس آن ظهور خواهند کرد.»

این بیابانه به بنیان اقتصادی ضعیف زنان در جامعه اشاره کرده و نوشته است: «زنان، بیشترشان به لحاظ اقتصادی به مردان وابسته هستند. ازدواج درواقع راهی برای ادامه حیات و امرام معاش زانی است که از داشتن شغل و درآمد محروم‌اند و لاجرم به امور خانهداری مشغول می‌شوند؛ بدیهی است در صورتی‌که پیوند ازدواج به هر دلیل بگسلد، این دسته از زنان فاقد منبع اقتصادی و مالی خواهند شد و تنها چاره موجود برای آن‌ها استفاده از حق است که تحت عنوان مهریه به شناخته می‌شود.» در ادامه بیابانه، از تصنیف (نصف کردن) اموال به‌عنوان راه‌حل جایگزین مهریه نام برده شده است؛ به این ترتیب که همه اموالی که طی زندگی مشترک حاصل شده است، حتی اگر

مهریه‌های بیش از ۱۰سکه را مشمول زندان رفتن مرد ندانند و حبس مرد با توافق طرفین و قسط‌بندی مهریه حذف شد. جولایی در سال ۱۳۹۲ و پس از اجراشدن این قانون در گفت‌وگویی با خبرآنلاین اعلام کرد: تعداد زندانیان مهریه به نصف کاهش پیدا کرده است. اوضاع برای کاهش تعداد بدهکاران خوب پیش می‌رفت اگر نوسانات قیمت سکه کنترل‌شدنی بود. از آن پس تغییرات شدید و افزایش ناگهانی ارزش سکه به‌ویژه در دوسه‌سال اخیر سبب شد نمایندکان مجلس طرح دیگری را ارائه کنند که بر مبنای آن، امکان اجرایی‌شدن بیش از پنج‌سکه برای زنان وجود نداشته باشد. درست است که میزان افزایش سکه با درآمد مردان در این چندسال همخوانی نداشته و تعداد زندانیان مهریه را که مردانی بین سنین ۲۵ تا ۳۵سال هستند، بیشتر کرد، محدود کردن میزان اجرای سکه، از بین بردن تنها پشتوانه مالی زانی است که هیچ راهی برای تأمین هزینه‌های زندگی پس از طلاق ندارند. این‌ها و دلایل بسیار دیگر از جمله اشکالات واردشده به طرحی است که حقوق دانان در اعتراض به این پیشنهاد، مطرح کرده‌اند.

همه آن به اسم مرد ثبت شده باشد، اموال مشترک زن و مرد تلقی نشود و بعد از طلاق به‌طور مساوی بین آن‌ها تقسیم‌شود. همچنین امضاکنندگان بیابانه پیشنهاد کرده‌اند اگر اگر است مرد به‌دلیل نداشتن تمکن مالی، مهریه را پرداخت نکند و متحمل مجازات زندان هم نشود، ضروری است که قانون گذار، راه دیگری برای ادای دین مردان فاقد تمکن مالی پیش‌بینی کند که ضمن آن، پرداخت مهریه زن (دست‌کم تا سقف قانونی تعیین شده) از طریق منابع عمومی (بیت‌المال) ممکن شود.

در پایان بیابانه، راهکارهای جایگزین مانند تصنیف اموال و برخورداری زنان از حقوق مساوی با مردان، فراهم کردن حمایت و تأمین اجتماعی برای زنان و برخوردار شدن آن‌ها از مسکن، اشتغال و بیمه‌های درمانی نیز پیشنهاد شده‌است.

● افزایش اختیارات مردان و تنه‌اماندن زنان

حقوق دان دیگری هم معتقد است قرار دادن چنین قوانینی تنها باعث افزایش اختیارات مردان و تنه‌اماندن زنان در فرایند طلاق می‌شود که راه‌حل خوبی برای پیشگیری از طلاق نیست و فقط پرونده‌های کفبری را افزایش می‌دهد و فاجعه‌بار است. زن گس راندوئی، وکیل پایه یک دادگستری و مدرس دانشگاه، کارشناس دیگر هریک پرونده طلاق شامل پرونده‌های دیگری همچون مطالبه مهریه، نفقه، حضانت فرزند یا ملاقات فرزندان است و زوجی که به مرحله دادگاه می‌رسند، هرگز حاضر به ادامه زندگی نیستند، درحالی‌که تازه آن زمان به خاطر می‌آوریم که چطور به آنان کمک کنیم. شاید مبنای طرح‌هایی مانند کاهش ضمانت اجرایی سکه و پیشگیری از زندان رفتن مرد صحیح باشد اما هیچ کمکی به زن نمی‌کند. اگر در مقابل به زن حق طلاق داده می‌شد، می‌توانستیم بگوییم هدف تحکیم بنیان خانواده است.

راندوئی اصرار می‌کند: بیا این برنامه، نیت اصلی فقط کاهش آمار پرونده‌های طلاق است، در حالی‌که وضعیت جامعه نشان می‌دهد در عمل، نه تعداد متقاضیان ازدواج طلاق کم می‌شود، نه تعداد پرونده‌ها. به‌جای این کار می‌توان یک مبلغ ثابت ۴ یا ۵میلیون در ماه یا یک سکه به‌ازای هر چند ماه تعیین کرد که هم مرد توان پرداخت داشته باشد، هم زن به گرفت خـود، دلخوش. ما با زندانی شدن مردان موافق نیستیم اما زن هم نباید در سختی و رنج بیفتد.

تصویب قوانین فوری و بدون بررسی‌های کارشناسی به صلاح خانواده‌ها نیست و فساد بیشتری ایجاد می‌کند. این مدرس دانشگاه این نکته را هم اضافه می‌کند: چنین قوانینی تعدادی از افسردار را از ازدواج منصرف و عده‌ای را مجبور به ادامه زندگی می‌کند که طلاق عاطفی، از بدیهی‌ترین آسیب‌های آن است.